

Jeg er ikke helt sikker på, om det er rigtigt, at skepsisen er steget. Jeg mener faktisk, at der netop er kommet en undersøgelse, som viser, at danskerne nu mere end nogen sinde før faktisk anser sig selv som også værende europæere, så jeg ved ikke, om skepsisen generelt er steget. Men lad os få det håndteret også.

Og lad mig sige helt klart, at vi er hverken sure, vrede eller fornærmede, tværtimod er vi optaget af at få noget konstruktivt ud af resultatet.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jo, men så er det, jeg ikke helt forstår den fuldstændig afvisende holdning i forhold til at diskutere Nicegrundlaget endnu en gang. Jeg er helt med på, at der er et meget bredt flertal her i Folketinget bag det grundlag, regeringen forhandler på i øjeblikket. Jeg er også med på, at det i sidste ende jo er resultatet, der er det afgørende, ikke det forhandlingsgrundlag, man har.

Men jeg forstår ikke, hvorfor man ikke kunne sende det signal efter nej den 28. september, at man ligesom sagde til sig selv: Det ville måske være naturligt, at man efter det nej tog en overvejelse over, hvordan man så også skal tage hele Nicespørgsmålet op.

Man har et flertal, det indrømmer jeg, der er et flertal her i Folketinget, men er det klogt også i den sammenhæng fuldstændig at negligere, at der var et nej den 28. september, og at diskussionen op til folkeafstemningen jo også blev koblet til Nicetraktatforhandlingerne?

Jeg siger igen: Jeg ved godt, at regeringen har et flertal her i Folketinget. Jeg spørger igen fru Pernille Blach Hansen: Er det klogt fuldstændig at se bort fra, at det blev et nej den 28. september, også i relation til Niceforhandlingerne?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg ved ikke rigtig, hvad jeg skal gøre for at få SF's formand til at forstå, at jeg har erkendt, at det blev et nej. Jeg kan jo ikke gøre meget andet end det, jeg forsøger på her, og så sige: Det blev et nej, det tager vi til efterretning; det ved vi det blev. Det ligger helt klart, det kan alle og enhver jo se på resultatet.

Vi vil gerne diskutere Nice, jeg er sikker på, at hvis partierne har nogle debatter, de vil tage om Nice, så er de meget velkomne til at tage dem med i tasken til statsministeren i næste uge.

Men vi siger bare: Hvorfor bringe udvidelsen i fare? Vil SF da virkelig risikere nu, at vi siger nej til en hel masse ting på forhånd, som så egentlig ender med at være meget fornuftige. Vi kan risikere at sige nej til nogle ting, som overhovedet ikke berører Danmark, men som skaber bedre forhold for arbejdere i hele Europa. Så har vi sagt nej til noget, der egentlig var meget fornuftigt, samtidig med at vi blokerer for hele udvidelsen.

Det synes jeg virkelig ville være synd og skam, og jeg kan ikke forstå, hvis det er SF's dagsorden, for det er da virkelig solidaritet, hvis vi kan få noget positivt ud af det. Det er jo ligesom i finanslovforhandlingerne. Der kommer masser af gode ideer på banen fra alle partierne på torsdag, det er jeg sikker på, det er jo heller ikke dem alle sammen, der bliver gennemført; sådan er virkeligheden jo ikke i politik.

Så lad os nu tage en god debat, men holde fast i, at det er udvidelsen, der er det centrale, og den vil vi ikke bringe i fare.

Formanden:

Jeg har ikke noteret flere ordførere for korte bemærkninger, og derfor går vi videre i ordfører-rækkefølgen. Fru Ulla Tørnæs som ordfører.

Ulla Tørnæs (V):

I Venstre er vi kede af afstemningsresultatet sidste torsdag; det er der ingen grund til at skjule. Vi er kede af det på Danmarks vegne, vi er kede af det, fordi vi fortsat mener, det havde været bedre for Danmark at være en del af den fælles valuta. Det havde været et bedre udgangspunkt for at sætte vores fingeraftryk for udviklingen i Europa. Så kunne vi have skabt bedre forudsætninger for, hvordan Danmark kunne være med til at præge udviklingen i hele Europa.

Der skal naturligvis ikke herske den mindste tvivl om, at Venstre respekterer nej. Vi vil loyalt forvalte vælgernes afgørelse og føre europapolitik på baggrund af nej. Derfor kan der ikke blive tale om at belære, endsige europæisere vælgerne.

Venstre har også lært af nej, lært, at der i befolkningen er en udbredt bekymring for, at EU udvikler sig for hurtigt og for centralistisk. Det er en bekymring, der giver anledning til eftertanke, og som vi naturligvis har skrevet os bag øret.

Befolkningens valg indebærer, at al snak om afvikling af Edinburghaftalens undtagelser er fuldstændig utidig og uaktuel. Det gælder såle-